

## قواعد داوری مرکز منطقه‌ای داوری تهران قواعد داوری

فهرست مطالب

پیشگفتار

شرط داوری نمونه مرکز منطقه‌ای داوری تهران

قواعد داوری

بخش اول: مقررات عمومی

ماده ۱- دامنه شمول

ماده ۲- مساعدت مرکز

ماده ۳- محل داوری

ماده ۴- محرمانه بودن

ماده ۵- اخطار، محاسبه مواعد

ماده ۶- درخواست داوری

ماده ۷- نمایندگی و دستیاری

بخش دوم: دیوان داوری

ماده ۸- تعداد داوران

ماده ۹- آیین نصب داوران

ماده ۱۰- استقلال و جرح داوران

- مادہ ۱۱- تعویض داور  
مادہ ۱۲- تجدید جلسات استماع در صورت تعویض داور

### بخش سوم: جریان داوری

- مادہ ۱۳- مقررات عمومی  
مادہ ۱۴- زبان  
مادہ ۱۵- دادخواست  
مادہ ۱۶- لایحہ دفاعیہ  
مادہ ۱۷- اصلاح ادعا یا دفاعیہ  
مادہ ۱۸- ایراد بہ صلاحیت دیوان داوری  
مادہ ۱۹- سایر لوایح کتبی  
مادہ ۲۰- مواعد  
مادہ ۲۱- ادلہ  
مادہ ۲۲- جلسات استماع  
مادہ ۲۳- اقدامات موقت  
مادہ ۲۴- کارشناسان  
مادہ ۲۵- قصور  
مادہ ۲۶- ختم رسیدگی  
مادہ ۲۷- اعراض از قواعد

### بخش چهارم: رأی

- مادہ ۲۸- تصمیمات  
مادہ ۲۹- شکل، اثر و ابلاغ رأی  
مادہ ۳۰- قانون حاکم، حل و فصل دعوی براساس انصاف  
مادہ ۳۱- حل و فصل دعوی یا سایر دلایل ختم دعوی  
مادہ ۳۲- تفسیر رأی  
مادہ ۳۳- تصحیح رأی  
مادہ ۳۴- رأی تکمیلی

## بخش پنجم: هزینه ها

ماده ۳۵- تصمیم در مورد هزینه‌های داوری

ماده ۳۶- تودیع هزینه‌ها

ضمیمه الف: حق‌الثبت و هزینه‌های اداری

ضمیمه ب: حق‌الزحمه داور

## مقررات داخلی

ماده ۱: اهداف

ماده ۲: مدیریت مرکز

ماده ۳: هیأت داوری

ماده ۴: محرمانه بودن

ماده ۵: مشارکت اعضای مرکز در داوری

ماده ۶: اصلاح قواعد داوری

ماده ۷: سایر قواعد

## پیشگفتار

مرکز منطقه‌ای داوری تهران (TRAC) که از این پس مرکز نامیده می‌شود) تحت نظارت سازمان مشورتی حقوقی آسیایی - آفریقایی (AALCO)، و براساس قطعنامه مصوب بیست و دومین نشست سازمان مزبور در ژانویه ۱۹۸۷ در بانکوک (تایلند) و موافقتنامه مورخه ۳ مه ۱۹۹۷ فی‌مابین جمهوری اسلامی ایران و سازمان مزبور تأسیس گردیده است. براساس موافقتنامه مذکور، مرکز منطقه‌ای داوری تهران وظایف ذیل را بر عهده دارد:

- ۱- ترویج و ارتقای داوری تجاری بین‌المللی در منطقه؛
- ۲- هماهنگی فعالیتهای مؤسسات داوری موجود در منطقه و کمک به آنها؛
- ۳- کمک به داوری‌های خاص بویژه در مواردی که داوری‌های مزبور طبق قواعد آنسیترال انجام می‌شوند؛
- ۴- کمک به اجرای آرای داوری؛
- ۵- برگزاری داوری تحت نظارت مرکز.

قواعد داوری مرکز اساساً مبتنی بر قواعد داوری آنسیترال می‌باشند. به هر حال برای لحاظ کردن ماهیت سازمانی داوری‌هایی که بر مبنای قواعد داوری مرکز انجام خواهد شد، برخی از جنبه‌های قواعد داوری آنسیترال تغییر یافته‌اند. شایان ذکر است که به‌هنگام تدوین قواعد داوری حاضر، جدیدترین تحولات در زمینه داوری بین‌المللی مد نظر قرار گرفته‌اند.

در نهایت، به‌منظور ارتقای کیفیت داوری‌هایی که بر مبنای قواعد داوری حاضر انجام می‌شود و با هدف حفظ استقلال و بی‌طرفی کامل بویژه درخصوص نصب و جرح داوران، در مقررات داخلی مرکز تشکیل یک «هیأت داوری» پیش‌بینی گردیده که اعضای آن مرکب از حقوقدانان برجسته و متبحر در زمینه (داوری) بین‌المللی می‌باشند. اعضای این هیأت با مشورت دبیرکل سازمان مشورتی حقوقی آسیایی - آفریقایی از میان اتباع کشورهای عضو و تا یک سوم از اعضای آن از میان اتباع سایر کشورها انتخاب خواهند شد.

مرکز منطقه‌ای داوری تهران بر این باور است که می‌تواند کمک‌های ارزشمندی را بویژه به جامعه تجاری برای حل و فصل اختلافات آنان ارائه کند و نهایتاً از این طریق در تقویت و ارتقای تجارت منطقه‌ای و جهانی و همکاری‌های اقتصادی بین‌المللی مشارکت نماید.

## شرط داوری نمونه مرکز منطقه‌ای داوری تهران

مرکز منطقه‌ای داوری تهران درج شرط نمونه ذیل را در قراردادها به تمامی طرفه‌ایی که می‌خواهند اختلافات خود را براساس قواعد داوری مرکز منطقه‌ای داوری تهران حل و فصل نمایند، توصیه می‌کند:

« هرگونه و تمامی اختلافات ناشی از، راجع به یا در ارتباط با قرارداد حاضر برطبق قواعد داوری مرکز منطقه‌ای داوری تهران به‌صورت نهایی حل و فصل خواهد شد.»

طرفها همچنین می‌توانند قانونی که باید توسط داور(ها) اعمال شود و اینکه یک یا سه داور در مورد اختلاف تصمیم‌گیری نمایند را در شرط داوری ذکر کنند.

## مرکز منطقه‌ای داوری تهران

### قواعد داوری

#### بخش اول: مقررات عمومی

##### ماده ۱- دامنه شمول

۱-۱- هرگاه طرفین کتباً موافقت کرده باشند که اختلافاتشان را طبق قواعد داوری مرکز منطقه‌ای داوری تهران (که از این پس «قواعد» نامیده می‌شود) به داوری ارجاع نمایند، اختلافات مزبور طبق قواعد مزبور و هر اصلاحیه‌ای بر آن قواعد که طرفین به صورت کتبی مورد توافق قرار دهند، حل و فصل خواهد شد. ارجاع به داوری مرکز منطقه‌ای داوری تهران (که از این پس «مرکز» نامیده می‌شود) به منزله توافق طرفین برای تبعیت از این قواعد محسوب می‌شود.

۲-۱- این قواعد بر داوری حاکم خواهد بود. در صورتی که هریک از این قواعد با یکی از مقررات قانون حاکم بر داوری که عدول از آن برای طرفین مجاز نمی‌باشد تعارض پیدا کند مقررات قانونی مزبور ارجحیت خواهد داشت.

##### ماده ۲- مساعدت مرکز

۱-۲- مرکز کمکه‌های لازم را برای داوری بر مبنای این قواعد به طرفین ارائه خواهد نمود.  
۲-۲- مرکز وظایف خویش را برطبق مقررات داخلی خود که جزو لاینفک این قواعد محسوب می‌شوند، انجام خواهد داد.

##### ماده ۳- محل داوری

۱-۳- در صورتی که طرفین به نحو دیگری توافق نکرده باشند، محل داوری تهران خواهد بود.  
۲-۳- (الف) رسیدگی داوری و استماع طرفین در محل داوری انجام خواهد شد؛  
(ب) در صورتی که تشکیل جلسه رسیدگی در محل داوری عملاً مقدور نباشد، دیوان داوری می‌تواند به منظور مشورت بین داوران، بازرسی کالاها، اموال یا اسناد و همچنین برای استماع شهود، در هر محلی که مناسب بداند تشکیل جلسه دهد.

۳-۳- برای اینکه طرفین بتوانند در موقع بازرسی یا استماع شهود حاضر باشند، این امر باید با فرصت زمانی کافی از قبل به آنها ابلاغ شود.

۳-۴- رأی داوری، صادر شده در محل داوری محسوب خواهد شد.

#### ماده ۴- محرمانه بودن

داوری که بر مبنای این قواعد انجام می‌گیرد، محرمانه است. طرفین، از جمله وکلا و کارشناسان منصوب آنها، داوران، کارشناسان منصوب دیوان داوری، منشی‌ها و همچنین مرکز، متعهدند که هیچ‌گونه اسناد، حقایق اختلاف یا سایر اطلاعات مربوط به اختلاف یا جریان داوری را برای اشخاص ثالث فاش نسازند. آنها باید از انتشار رأی دیوان یا فراهم نمودن موجبات انتشار آن توسط سایرین اجتناب نمایند مگر آنکه طرفین نسبت به انتشار آن توافق کنند.

#### ماده ۵- اخطار، محاسبه مواعد

۵-۱- از نظر این قواعد، هرگونه اخطار از جمله ابلاغیه، مکاتبه یا پیشنهاد در صورتی دریافت شده محسوب می‌شود که شخصاً توسط مخاطب دریافت شود یا به اقامتگاه معمول، محل کار یا نشانی پستی وی تحویل شود، یا چنانچه هیچ‌یک از اینها پس از جستجوی کافی معلوم نشود، به نشانی آخرین اقامتگاه یا محل کار گیرنده ارسال گردد. اخطار در روزی دریافت شده محسوب می‌شود که به شرح فوق تحویل گردد.

۵-۲- مواعد موضوع قواعد حاضر، از روز بعد از دریافت اخطار، ابلاغیه، مکاتبه یا پیشنهاد شروع و محاسبه خواهد شد. چنانچه آخرین روز مدت مزبور در اقامتگاه یا محل کار گیرنده، تعطیل رسمی یا روز غیرکاری باشد، در این صورت مدت مزبور تا اولین روز کاری بعد از آن تمدید خواهد شد. تعطیلات رسمی یا روزهای غیر کاری واقع در طول مدت نیز جزو مدت مزبور محسوب می‌شود.

#### ماده ۶- درخواست داوری

۶-۱- طرفی که تمایل دارد داوری را براساس قواعد حاضر شروع کند باید درخواست داوری خویش را به مرکز تسلیم نماید.

۶-۲- جریان داوری از تاریخی شروع می‌شود که مرکز درخواست داوری را دریافت نماید.

۳-۶. درخواست داورى باید به تعداد طرفه‌های دیگر به همراه یک نسخه اضافی برای هر داور و یک نسخه برای مرکز ارائه شود و شامل موارد ذیل باشد:

- (الف) درخواست ارجاع اختلاف به داورى؛
- (ب) نام و نشانی کامل، شماره‌های تلفن، دورنگار و پست الکترونیکی طرفه‌ها؛
- (پ) اشاره به شرط داورى یا موافقتنامه داورى جداگانه‌ای که مورد استناد است؛
- (ت) یک نسخه از قرارداد یا اسناد و مدارکی که اختلاف ناشی از یا در ارتباط با آن است؛
- (ث) ماهیت کلی ادعا و تعیین مبلغ مورد نظر در صورتی که مشخص باشد؛
- (ج) خواسته یا اقدامات مورد تقاضا؛
- (چ) پیشنهاد در مورد تعداد داوران (یک یا سه نفر) در صورتی که طرفین قبلاً در خصوص آن توافق نکرده باشند؛
- (ح) ابلاغیه انتصاب داور مذکور در قسمت الف بند ۱ ماده ۹ و یک نسخه از نامه قبولی داور، در صورتی که طرفین قبلاً توافق کرده باشند که سه داور باید انتخاب شوند؛
- (خ) مدرک نشان‌دهنده پرداخت حق‌الثبت.

۴-۶. درخواست داورى همچنین می‌تواند شامل نکات ذیل نیز باشد:

- (الف) پیشنهاد نصب داور واحد؛
- (ب) دادخواست مذکور در ماده ۱۵.

۵-۶. چنانچه درخواست داورى کامل نبوده، یا چنانچه نسخ یا ضمائم آن به تعداد لازم ارائه نشده یا چنانچه حق‌الثبت پرداخت نشده باشد، مرکز از خواهان می‌خواهد در مدت مناسبی که مرکز تعیین می‌کند، نسبت به رفع نواقص اقدام نماید. همچنین در صورتی که درخواست داورى به انگلیسی ارائه نشده باشد، مرکز می‌تواند درخواست نماید که در مدت مزبور ترجمه انگلیسی آن درخواست نیز تقدیم شود. چنانچه خواهان در مدت تعیین شده دستورات مزبور را اجرا نماید، در این صورت این‌گونه تلقی می‌شود که درخواست داورى در تاریخ دریافت آن توسط مرکز صحیحاً ثبت شده است.

۶-۶. مرکز بدون تأخیر، یک نسخه از درخواست داورى و ضمائم آن را برای خواننده ارسال می‌کند.



## ماده ۷- نمایندگی و دستیاری

هریک از طرفها می‌تواند یک نفر یا بیش از یک نفر را به‌عنوان نماینده یا دستیار خود انتخاب نماید. اسامی و نشانی فرد یا افراد مزبور باید کتباً به مرکز و طرف دیگر ارسال شود. در این ابلاغیه باید مشخص شود که این افراد به‌عنوان نماینده منصوب می‌شوند یا دستیار.

## بخش دوم: دیوان داوری

### ماده ۸- تعداد داوران

اگر طرفها قبلاً در مورد تعداد داوران توافق نکرده باشند و چنانچه ظرف پانزده (۱۵) روز از دریافت درخواست داوری توسط خوانده، در مورد اینکه داوری فقط توسط یک داور صورت گیرد توافقی میان آنها حاصل نشده باشد یا مرکز احراز نکرده باشد که ماهیت اختلاف، انتصاب یک داور واحد را ایجاب می‌نماید، سه داور منصوب خواهند شد.

### ماده ۹- آیین نصب داوران

۹-۱- آیین نصب داوران به شرح ذیل خواهد بود مگر اینکه طرفین به‌نحو دیگری توافق کرده باشند:

(الف) در داوری با سه داور، خواهان و خوانده باید هر کدام یک داور و دو داور منصوب آنها، رئیس دیوان داوری را تعیین کنند. چنانچه خوانده ظرف سی (۳۰) روز از دریافت درخواست داوری داور خود را تعیین نکند و قبولی وی را ارائه ننماید یا چنانچه توافق قبلی در مورد تعداد داوران موجود نباشد و طرفها ظرف پانزده (۱۵) روز پس از دریافت درخواست داوری توسط خوانده نسبت به ارجاع امر به داور واحد توافق نکنند و یکی از طرفها ظرف سی (۳۰) روز از آن تاریخ از تعیین داور خود امتناع و قبولی وی را ارائه ننماید، یا چنانچه داوران منصوب شده نتوانند ظرف سی (۳۰) روز از تاریخ انتصاب خود در خصوص نصب رئیس دیوان داوری توافق نمایند، داور طرف ممتنع یا رئیس دیوان، بسته به مورد، توسط مرکز تعیین خواهد شد.

(ب) در صورت داوری با داور واحد، داور مزبور با تراضی طرفین ظرف سی (۳۰) روز از تاریخ دریافت درخواست داوری توسط خوانده یا از تاریخی که طرفها توافق

کرده‌اند یا از تاریخی که مرکز لزوم ارجاع به داور واحد را احراز کرده باشد، تعیین می‌شود. چنانچه طرفها نتوانند در این خصوص تراضی نمایند، داور واحد توسط مرکز منصوب خواهد شد.

۲-۹- هرگاه براساس آیین توافق شده توسط طرفها برای نصب داوران، یکی از طرفین از عمل به نحو توافق شده تخلف کند یا طرفها یا داوران منصوب آنها نتوانند براساس روش مزبور به توافق برسند، یا یک شخص ثالث اعم از حقیقی یا حقوقی، از انجام وظایف محوله به او برطبق روش مزبور خودداری کند، هریک از طرفین می‌تواند از مرکز درخواست کند که انتصاب مورد نظر را انجام دهد مگر اینکه طرفین به نحو دیگری به توافق رسیده باشند.

۳-۹- مرکز در موقع انتصاب داوران باید ملاحظات لازم در مورد ویژگیهای داوران طبق توافق طرفین را در نظر بگیرد و از استقلال و بی‌طرفی داور اطمینان حاصل نماید. در هر صورت، رئیس دیوان داورى باید از میان اتباع یک کشور ثالث تعیین گردد و داور طرف ممتنع نباید از میان اتباع کشور متبوع طرف دیگر تعیین شود.

۴-۹- هرگاه در موافقتنامه داورى طرفها متعهد شده باشند که در صورت بروز اختلاف، باید شخص یا اشخاص معینی فی‌مابین آنها داورى نمایند و شخص یا اشخاص مزبور نخواهند یا نتوانند به‌عنوان داور عمل کنند، مرکز می‌تواند بنا بر درخواست هریک از طرفین ظرف سی (۳۰) روز از ابلاغ اولین درخواست، داور یا داوران جایگزین را منصوب نماید.

۵-۹- در صورتی که طرفها به نحو دیگری توافق نکرده باشند و طرفین داورى بیش از دو طرف باشند و اختلاف قابل ارجاع به داور واحد نباشد داوران باید به شرح ذیل تعیین شوند:

(الف) خواهان یک داور تعیین می‌کند و در صورت تعدد خواهانها، آنها مشترکاً یک داور تعیین خواهند کرد. داور خوانده یا خواندگان نیز به همان روش تعیین می‌شود.

(ب) چنانچه خواهانها یا خواندگان در مورد داوران خود به توافق نرسند، داور هریک از طرفین توسط مرکز تعیین خواهد شد.

(پ) رئیس دیوان داورى توسط دو داور تعیین می‌شود و در صورت عدم توافق آنها، رئیس دیوان داورى توسط مرکز تعیین خواهد شد.

(ت) سایر مسائل مربوط به داوریه‌های چند جانبه، از جمله جرح و استتکاف از تعیین داور مشمول قواعدی است که برای داوریه‌های دو جانبه در نظر گرفته شده است.

## ماده ۱۰- استقلال و جرح داوران

۱-۱۰- شخصی که برای داوری در نظر گرفته می‌شود، باید هرگونه اوضاع و احوالی را که ممکن است در مورد بی‌طرفی یا استقلال وی شک و تردید موجهی ایجاد کند، برای اشخاصی که برای انتصاب احتمالی او به وی مراجعه می‌کنند فاش نماید. یک داور به‌هنگام انتصاب یا انتخاب، باید چنین اوضاع و احوالی را برای طرفها و مرکز فاش نماید. کلیه داورانی که براساس این قواعد داوری می‌کنند باید در تمام مدت بی‌طرف و مستقل از طرفها باقی بمانند.

۲-۱۰- هریک از داوران را در صورت وجود اوضاع و احوالی که موجد شک و تردید موجه نسبت به بی‌طرفی یا استقلال وی باشد، می‌توان جرح کرد.

۳-۱۰- هر طرف می‌تواند داور منصوب خود را تنها به دلایلی که پس از نصب وی از آنها آگاه شده باشد مورد جرح قرار دهد.

۴-۱۰- هریک از طرفین که قصد جرح یک داور را دارد باید اخطار جرح خود را ظرف سی (۳۰) روز پس از دریافت اخطار تعیین داور یا ظرف سی (۳۰) روز از اطلاع از اوضاع و احوال مذکور در مواد ۱۰(۲) و ۱۰(۳) فوق به مرکز ارسال نماید. یک نسخه از اخطار مزبور باید برای طرف دیگر و داوری که مورد جرح قرار گرفته و سایر اعضای دیوان داوری ارسال گردد.

۵-۱۰- ابلاغیه مزبور باید کتبی بوده و دلایل جرح در آن بیان شده باشد.

۶-۱۰- هرگاه یک داور توسط یک طرف جرح شده باشد، طرف دیگر می‌تواند با این امر موافقت نماید. داوری که مورد جرح قرار گرفته، می‌تواند پس از جرح از سمت خود کناره‌گیری نماید. هیچ‌یک از دو مورد فوق به معنی قبول اعتبار دلایل جرح نیست. در هر دو مورد آیین مقرر در ماده ۹ باید به‌طور کامل برای انتصاب داور جایگزین رعایت شود حتی اگر در جریان نصب داور جرح شده، یکی از طرفها از حق خود برای انتخاب یا شرکت در تعیین وی استفاده نکرده باشد.

۷-۱۰- اگر ظرف پانزده (۱۵) روز از دریافت اخطار جرح، طرف دیگر با جرح موافقت نکند و داور مورد جرح نیز کناره‌گیری نکند، مرکز در مورد جرح تصمیم‌گیری خواهد نمود.

۱۰-۸ چنانچه مرکز، جرح را تأیید نماید، داور جانشین باید برطبق آیین مقرر در ماده ۹ که در خصوص نصب یا انتخاب داور مورد جرح مجری بوده، منصوب یا تعیین شود.

#### ماده ۱۱- تعویض داور

۱۱-۱- در صورت فوت یا استعفای یکی از داوران در طول جریان داور، داور جانشین وی طبق آیین مقرر در ماده ۹ که برای نصب یا انتخاب داور تعویض شده مجری بوده، منصوب یا تعیین خواهد شد.

۱۱-۲- هرگاه داور به وظایف خود عمل نکند یا انجام وظیفه برای او قانوناً یا عملاً غیرممکن باشد، برطبق آیین مربوط به جرح و تعویض داور که در مواد پیشین قید گردیده است، عمل خواهد شد.

#### ماده ۱۲- تجدید جلسات استماع در صورت تعویض داور

اگر به موجب مواد ۱۰ و ۱۱، داور واحد یا سرداور تعویض گردد، کلیه جلسات استماع در مورد موضوعاتی که قبلاً راجع به آنها تصمیم نهایی اتخاذ نشده است تجدید خواهد شد مگر اینکه طرفها به نحو دیگری توافق کرده باشند. در صورت تعویض هر داور دیگر هم، جلسات استماع مذکور می تواند بنابر صلاحدید دیوان داور تجدید گردد.

#### بخش سوم: جریان داور

#### ماده ۱۳- مقررات عمومی

۱۳-۱- دیوان داور می تواند با رعایت این قواعد، داور را به نحوی که مقتضی می داند انجام دهد مشروط بر اینکه با طرفهای داور به مساوات رفتار شده و در هریک از مراحل رسیدگی به هر طرف فرصت داده شود که مطالب خود را به طور کامل ارائه نماید و از ادعای خویش دفاع کند.

۱۳-۲- در صورت درخواست هریک از طرفین، دیوان داور باید در هر مرحله از رسیدگی جلسات استماعی را جهت ارائه دلیل توسط شهود از جمله کارشناسان یا بحث و ارائه استدلالات شفاهی برگزار نماید. در صورت فقدان چنین درخواستی، دیوان داور، خود در مورد اینکه آیا چنین جلساتی را برگزار نماید یا جریان داور را براساس مدارک و سایر اسناد موجود انجام دهد تصمیم خواهد گرفت.

۱۳-۳- دیوان داوری باید در مراحل آغازین رسیدگی داوری و ضمن مشورت با طرفها، جدول زمانی موقتی را برای رسیدگی داوری تهیه و برای طرفها و مرکز ارسال کند.

۱۳-۴- کلیه اسناد و مدارک و اطلاعاتی که توسط یک طرف به دیوان داوری تقدیم می‌شود، باید توسط همان طرف همزمان برای طرف دیگر و مرکز ارسال شود.

#### ماده ۱۴- زبان

۱۴-۱- دیوان داوری باید بلافاصله پس از تشکیل با توافق طرفها، در مورد زبان یا زبانهایی که در جریان رسیدگی مورد استفاده قرار می‌گیرند اتخاذ تصمیم کند. تقدیم دادخواست، لایحه دفاعیه، هرگونه لوایح کتبی دیگر و جلسات استماع شفاهی در صورتی که برگزار شود باید مطابق زبان یا زبانهای مزبور باشد.

۱۴-۲- دیوان داوری می‌تواند دستور دهد که هرگونه اسناد و مدارک منضم به دادخواست یا لایحه دفاعیه و هرگونه مدارک یا ضmann تکمیلی که در طول رسیدگی به زبان اصلی طرفین به دیوان تسلیم شده، به زبان یا زبانهایی که مورد توافق طرفها می‌باشد یا توسط دیوان تعیین شده ترجمه گردد.

#### ماده ۱۵- دادخواست

۱۵-۱- خواهان باید ظرف مدتی که دیوان داوری معین می‌کند، دادخواست خود را کتباً به اطلاع خواننده، هریک از داوران و مرکز برساند مگر اینکه دادخواست قبلاً ضمیمه درخواست داوری شده باشد. یک نسخه از قرارداد و موافقتنامه داوری، در صورتی که قرارداد حاوی شرط داوری نباشد باید به دادخواست ضمیمه شود.

۱۵-۲- دادخواست باید شامل موارد ذیل باشد:

(الف) نام و نشانی طرفها؛

(ب) شرح حقایق مؤید ادعا؛

(پ) نکات مورد اختلاف؛

(ت) خواسته یا اقدامات مورد تقاضا.

۱۵-۳- خواهان می‌تواند کلیه اسناد و مدارکی که آنها را در رسیدگی به دعوی مرتبط و با اهمیت می‌داند به دادخواست ضمیمه کند یا می‌تواند فهرستی از مدارک یا سایر اسنادی را که

بعداً تقدیم خواهد کرد بدان منضم نماید.

#### ماده ۱۶- لایحه دفاعیه

۱-۱۶- خواننده باید ظرف مدتی که دیوان دآوری تعیین می‌نماید، لایحه دفاعیه خود را کتباً به خواهان، هریک از داوران و مرکز تسلیم کند.

۲-۱۶- لایحه دفاعیه باید حاوی پاسخ به دلایل و موارد مذکور در قسمتهای (ب)، (پ) و (ت) دادخواست باشد که در بند ۲ ماده ۱۵ فوق به آنها اشاره شده است. خواننده می‌تواند کلیه مدارکی را که برای دفاع به آنها استناد می‌کند، یا فهرستی از مدارک یا سایر اسنادی را که تقدیم خواهد کرد به لایحه خویش ضمیمه نماید.

۳-۱۶- خواننده می‌تواند در لایحه دفاعیه خویش یا در مراحل بعدی دآوری، در صورتی که دیوان تشخیص دهد که با توجه به اوضاع و احوال تأخیر او موجه بوده، دعوای متقابلی را که ناشی از همان قرارداد باشد مطرح نماید یا به‌منظور تهاتر به ادعایی که ناشی از همان قرارداد باشد استناد کند.

۴-۱۶- مقررات بند ۲ ماده ۱۵ بر دعوای متقابل و ادعایی که به‌منظور تهاتر مورد استناد قرار می‌گیرد نیز اعمال خواهد شد.

۵-۱۶- اگر خواننده به صلاحیت و تشکیل صحیح دیوان دآوری ایراد کرده باشد باید مبانی موضوعی یا حکمی ایراد خود را در لایحه دفاعیه‌اش ذکر کند.

#### ماده ۱۷- اصلاح ادعا با دفاعیه

۱-۱۷- در طی جریان رسیدگی دآوری هریک از طرفین می‌تواند ادعا یا دفاعیه خود را اصلاح یا تکمیل کند مگر اینکه دیوان دآوری اصلاحیه مزبور را به‌علت تأخیر در انجام آن یا لطمه به حقوق طرف دیگر اجازه ندهد. در هر حال، دادخواست، دعوای متقابل یا لایحه دفاعیه را نمی‌توان به‌نحوی اصلاح نمود که از محدوده شرط دآوری یا موافقتنامه جداگانه دآوری خارج شود.

۲-۱۷- چنانچه یکی از طرفین، دادخواست، دعوای متقابل یا دفاعیات خود را اصلاح یا تکمیل کند، دیوان دآوری می‌تواند هزینه‌های دآوری را تعدیل کند.

## ماده ۱۸- ایراد به صلاحیت دیوان داوری

۱-۱۸- دیوان داوری اختیار دارد در مورد ایرادات وارده به صلاحیت خود از جمله هرگونه ایراد مربوط به وجود یا اعتبار شرط داوری یا موافقتنامه جداگانه داوری تصمیم‌گیری کند.

۲-۱۸- دیوان داوری اختیار دارد در مورد وجود یا اعتبار قراردادی که شرط داوری بخشی از آن را تشکیل می‌دهد، تصمیم‌گیری کند. از لحاظ این ماده، شرط داوری که بخشی از قرارداد را تشکیل داده و داوری برطبق قواعد حاضر را مقرر می‌کند، موافقتنامه‌ای مستقل از سایر شروط قرارداد محسوب می‌شود. تصمیم دیوان داوری مبنی بر کان‌لم‌یکن بودن قرارداد مزبور قانوناً مستلزم بی‌اعتباری شرط داوری نیست.

۳-۱۸- ایراد به صلاحیت دیوان داوری نباید دیرتر از زمان تقدیم لایحه دفاعیه یا در مورد دعوای متقابل، دیرتر از ارائه پاسخ به آن مطرح گردد.

۴-۱۸- اگر طرفین به‌نحو دیگری توافق نکرده باشند، اصولاً دیوان داوری، باید در مورد ایراد به صلاحیت خود طی یک رأی مرحله‌ای تصمیم‌گیری نماید.

## ماده ۱۹- سایر لوایح کتبی

دیوان داوری در این مورد که طرفین علاوه بر دادخواست و لایحه دفاعیه، چه لوایح کتبی دیگری را باید تسلیم کنند یا می‌توانند ارائه نمایند، تصمیم‌گیری و برای تسلیم لوایح مزبور مواعدی را تعیین خواهد کرد.

## ماده ۲۰- مواعد

به‌طور کلی مواعد تعیین شده توسط دیوان داوری برای ارسال لوایح کتبی از جمله دادخواست و لایحه دفاعیه، نباید از چهل و پنج (۴۵) روز تجاوز کند مگر اینکه دیوان داوری با توجه به اوضاع و احوال قضیه و بویژه پیچیدگی مسائل ذی‌ربط، تعیین مهلت‌های طولانی‌تری را موجه بداند.

## ماده ۲۱- ادله

۱-۲۱- هریک از طرفین مسئول اثبات حقایقی است که در تأیید ادعا یا دفاع خود به آن استناد می‌کند.

۲-۲۱- دیوان داوری در صورتی که مقتضی بداند می‌تواند از هر طرف بخواهد ظرف مدتی که تعیین خواهد نمود، خلاصه‌ای از مدارک و سایر مستندات را که قصد دارد از آنها در تأیید مسائل مورد اختلاف که در دادخواست یا لایحه دفاعیه مطرح گردیده استفاده کند، به دیوان و طرف دیگر تسلیم نماید.

۳-۲۱- دیوان داوری می‌تواند در هر زمانی در طی جریان داوری از طرفها بخواهد ظرف موعدی که تعیین خواهد کرد مدارک، ضامم یا مستندات دیگری را تسلیم کنند.

### ماده ۲۲- جلسات استماع

۱-۲۲- دیوان داوری می‌تواند در مورد یک قضیه صرفاً براساس مدارک ارائه شده توسط طرفها تصمیم‌گیری کند مگر اینکه یکی از طرفین درخواست کند که جلسه استماع برگزار شود.

۲-۲۲- در صورت تصمیم به برگزاری جلسه استماع، دیوان داوری باید روز، ساعت و محل تشکیل جلسه را در مدت زمان کافی از قبل به اطلاع طرفها برساند.

۳-۲۲- اگر قرار باشد که شهود استماع شوند، حداقل پانزده (۱۵) روز قبل از جلسه استماع، هریک از طرفها باید نام و نشانی شهود یا کارشناسان، موضوع شهادت و زبانهایی را که شهود به آنها شهادت خواهند داد به دیوان داوری و به طرف دیگر اطلاع دهد.

۴-۲۲- دیوان داوری ترتیب ترجمه اظهارات شفاهی مطروحه در جلسه استماع و ضبط مطالب جلسه را خواهد داد، مشروط بر اینکه با توجه به اوضاع و احوال قضیه این امر را ضروری بداند یا طرفها در این مورد توافق کرده باشند و مراتب توافق خود را حداقل ظرف پانزده (۱۵) روز قبل از برگزاری جلسه استماع به اطلاع دیوان رسانده باشند.

۵-۲۲- جلسات استماع، غیرعلنی خواهد بود، مگر اینکه طرفها به‌نحو دیگری توافق کرده باشند. دیوان داوری می‌تواند از هریک از شهود یا تمامی شهود دیگر بخواهد که به‌هنگام ادای شهادت توسط سایر شهود، جلسه را ترک نند. دیوان داوری در تعیین نحوه تحقیق از شهود آزاد است.

۶-۲۲- شهود همچنین می‌توانند شهادت خود را به‌صورت اظهارات کتبی امضاء شده ارائه کنند. هر شهادتی که اظهارات کتبی ارائه داده باید در جلسه استماع حاضر شود مگر اینکه طرفها به‌نحو دیگری توافق کرده باشند. اگر شهادتی که اظهارات کتبی ارائه کرده بدون دلیل معتبر در جلسه استماع شهادت حاضر نشود، دیوان داوری اظهارات کتبی وی را نادیده



خواهد گرفت مگر اینکه در اوضاع و احوال استثنائی، دیوان به‌نحو دیگری تصمیم‌گیری کند.

۷-۲۲- دیوان داوری در مورد قابلیت پذیرش، مرتبط بودن، اهمیت و ارزش مستندات ارائه شده تصمیم‌گیری خواهد کرد.

#### ماده ۲۳- اقدامات موقت

۱-۲۳- دیوان داوری می‌تواند بنا به درخواست هریک از طرفین هر دستور موقت مرتبط با موضوع مورد اختلاف را که لازم یا مقتضی بداند از جمله اقدامات مربوط به حفظ کالاهای موضوع اختلاف، نظیر دستور سپردن آنها به شخص ثالث یا فروش کالاهای فاسد شدنی صادر کند.

۲-۲۳- دستور موقت مزبور ممکن است به‌صورت یک رأی مرحله‌ای صادر شود. دیوان داوری حق دارد که طرف متقاضی چنین دستوری را به سپردن تأمین برای هزینه‌های طرف مقابل ملزم کند.

۳-۲۳- درخواست اقدامات موقت توسط هریک از طرفین از مرجع قضائی مغایر با توافق بر داوری، یا اعراض از آن توافق محسوب نخواهد شد.

#### ماده ۲۴- کارشناسان

۱-۲۴- دیوان داوری می‌تواند پس از مشورت با طرفها، یک یا چند کارشناس را جهت تهیه گزارشی کتبی در مورد موضوعات خاصی که دیوان تعیین می‌کند، منصوب نماید. نسخه‌ای از شرح وظایف و اختیارات کارشناسان که توسط دیوان تهیه می‌شود، باید برای طرفها و مرکز ارسال شود.

۲-۲۴- طرفها باید هرگونه اطلاعات ذی‌ربط یا هرگونه مدرک یا کالاهایی را که کارشناس برای تحقیق لازم دارد، تهیه و ارائه دهند. هرگونه اختلاف بین یک طرف و کارشناس در خصوص ذی‌ربط بودن اطلاعات یا ارائه اسناد مورد درخواست کارشناس، برای تصمیم‌گیری به دیوان داوری ارجاع خواهد شد. کارشناس باید نماینده‌ای از هر طرف را برای شرکت در تحقیقات محلی دعوت کند و هر زمان که دیوان داوری دستور دهد نماینده‌ای از هر طرف برای حضور در سایر تحقیقاتی که کارشناس باید به عمل آورد دعوت خواهد شد.

۳-۲۴- دیوان داوری پس از دریافت گزارش کارشناس، باید نسخه‌ای از آن را برای طرفها ارسال

کند و به آنها فرصت خواهد داد که کتباً نظر خود را در مورد آن گزارش اعلام نمایند. هر طرف حق دارد مدارکی را که کارشناس در گزارش خود به آنها استناد کرده مورد بررسی قرار دهد.

۲۴-۴- بنا بر تقاضای هریک از طرفین، کارشناس پس از تسلیم گزارش خود، ممکن است در جلسه‌ای که در آن طرفها حق حضور و سؤال از کارشناس را دارند، مورد استماع قرار گیرد. در این جلسه، هریک از طرفها می‌تواند شهود کارشناس را به‌منظور ادای شهادت در خصوص موضوعات مورد اختلاف معرفی کند. در این‌گونه رسیدگیها، مقررات ماده ۲۲ مجری خواهد بود.

#### ماده ۲۵- قصور

۲۵-۱- اگر خواهان بدون ارائه دلیل کافی برای قصور خود ظرف مدتی که دیوان داوری تعیین می‌کند ادعای خود را تسلیم نکند، دیوان داوری دستور ختم جریان داوری را صادر خواهد نمود. اگر خوانده بدون ارائه دلیل کافی برای قصور خود ظرف مدتی که دیوان داوری تعیین می‌کند، لایحه دفاعیه خود را تسلیم نکند، دیوان داوری دستور ادامه رسیدگی را صادر خواهد کرد.

۲۵-۲- مقررات ماده ۲۵-۱ فوق به تناسب اوضاع و احوال بر دعوای متقابل و دفاع در مقابل دعوای متقابل، مجری خواهد بود.

۲۵-۳- اگر یکی از طرفها که به‌نحو مقرر در این قواعد از تاریخ تشکیل جلسه استماع مطلع شده است، بدون ارائه دلیل کافی برای قصور خود در جلسه مزبور حضور نیابد، دیوان داوری می‌تواند رسیدگی را ادامه دهد.

۲۵-۴- اگر به یکی از طرفها به‌نحو مقتضی ابلاغ شده باشد که مستندات را ارائه کند و او ظرف مدت مقرر و بدون ارائه دلیل کافی در انجام این امر قصور کند، دیوان داوری در زمان صدور رأی این قصور را مورد توجه قرار خواهد داد.

#### ماده ۲۶- ختم رسیدگی

۲۶-۱- هرگاه دیوان داوری متقاعد شود که طرفها فرصت معقول برای ارائه ادعاهای خویش را داشته‌اند، ختم رسیدگی را اعلام خواهد کرد.

۲۶-۲- دیوان داور می‌تواند در صورتی که تحت شرایط استثنائی این امر را ضروری بداند، بنا بر تشخیص خود یا بنا بر درخواست یکی از طرفین، رسیدگی را در هر زمانی پیش از صدور رأی از سر گیرد.

#### ماده ۲۷- اعراض از قواعد

هرگاه یکی از طرفین با وجود اطلاع از عدم رعایت هریک از مقررات یا الزامات قواعد حاضر، فوراً اعتراض نکرده و به داورى ادامه داده باشد، فرض بر این است که از حق اعتراض خود منصرف شده است.

#### بخش چهارم: رأی

#### ماده ۲۸- تصمیمات

۲۸-۱- هرگاه تعداد داوران سه نفر باشد، صدور رأی یا اتخاذ هرگونه تصمیم دیگری توسط دیوان داورى با رأی اکثریت آنها انجام خواهد گرفت.

۲۸-۲- هرگاه در مورد مسائل شکلی، اکثریت حاصل نشود و نیز در مواردی که دیوان داورى مجاز بداند، سرداور می‌تواند رأساً تصمیم بگیرد که البته این تصمیم از طرف دیوان داورى قابل تجدیدنظر خواهد بود.

#### ماده ۲۹- شکل، اثر و ابلاغ رأی

۲۹-۱- دیوان داورى حق دارد علاوه بر صدور رأی نهایی، آراء مرحله‌ای یا جزئی صادر نماید.

۲۹-۲- رأی به صورت کتبی صادر شده و برای طرفین قطعی و لازم‌الاجرا است. طرفین تعهد می‌نمایند رأی صادره را با حسن نیت و بدون تأخیر اجرا نمایند. با ارجاع اختلاف به داورى بر طبق قواعد حاضر، فرض بر آن است که طرفین از حق خود برای اعتراض تا حدی که این انصراف می‌تواند صحیحاً صورت گیرد، صرف‌نظر نموده‌اند.

۲۹-۳- دیوان داورى باید دلایلی را که مبنای صدور رأی بوده بیان کند مگر اینکه طرفها توافق کرده باشند که دلایل ذکر نشود. هریک از داوران می‌تواند درخواست کند که رأی مخالف او یا رأی مخالف وی و دلایل آن ثبت شود.

۲۹-۴- دیوان داورى باید تمام سعی خویش را به کار بندد تا مطمئن شود رأی صادره از نظر

قانونی قابل اجرا می باشد.

۵-۲۹- دیوان داوری باید قبل از امضای رأی، به منظور بررسی از جهت مسائل شکلی و مشورت راجع به تعیین هزینه‌ها پیش‌نویس رأی خود را به مرکز تقدیم کند. مرکز می‌تواند در صورت لزوم، بدون اینکه بر آزادی دیوان داوری در اتخاذ تصمیم خدشه‌ای وارد شود، اصلاحاتی را در شکل رأی به عمل آورد و نیز توجه دیوان داوری را به نکات ماهوی جلب نماید.

۶-۲۹- رأی باید توسط داوران امضاء شود و حاوی تاریخ و محل صدور آن باشد. هر گاه تعداد داوران سه نفر بوده و یکی از آنها رأی را امضاء نکند، باید دلایل عدم امضای او در رأی ذکر شود.

۷-۲۹- پس از صدور رأی، مرکز باید متن رأی امضاء شده توسط دیوان داوری را به طرفها ابلاغ کند، مشروط بر اینکه هزینه‌های داوری به‌طور کامل توسط طرفها یا یکی از آنها به مرکز پرداخت شده باشد. در صورت درخواست، مرکز، نسخ مصدق اضافی از رأی را صرفاً در اختیار طرفها قرار خواهد داد. یک نسخه اصل از هر رأی که طبق قواعد حاضر صادر شده باشد، در مرکز نگهداری خواهد شد.

۸-۲۹- رأی تنها در صورتی منتشر خواهد شد که هر دو طرف با انتشار آن موافق باشند.

۹-۲۹- مرکز باید طرفها را در رعایت تشریفات حقوقی یا اداری مورد نیاز، مساعدت کند.

### ماده ۳۰- قانون حاکم، حل و فصل دعوی براساس انصاف

۱-۳۰- دیوان داوری باید در رسیدگی به قضیه طبق قواعد حقوقی که توسط طرفها به‌عنوان قانون حاکم بر ماهیت دعوی تعیین شده، تصمیم‌گیری کند. در صورتی که طرفین قانون حاکم را معین نکرده باشند، دیوان داوری باید قانونی را اعمال کند که به‌موجب قواعد تعارض قوانینی که مناسب تشخیص می‌دهد، تعیین می‌شود.

۲-۳۰- دیوان داوری تنها در صورتی می‌تواند از روی انصاف و کدخدانمنشی تصمیم بگیرد که طرفها بالصرحه چنین اجازه‌ای را به او داده باشند و قانون حاکم بر رسیدگی داوری نیز این اجازه را داده باشد.

۳-۳۰- دیوان داوری باید در کلیه موارد براساس مفاد قرارداد و با توجه به عرف بازرگانی قابل‌اعمال بر معامله تصمیم‌گیری کند.

### ماده ۳۱- حل و فصل دعوی یا سایر دلایل ختم دعوی

۱-۳۱- اگر طرفها پیش از صدور رأی در مورد حل اختلاف فی‌مابین به توافق برسند، دیوان داوری یا قراری مبنی بر ختم رسیدگی داوری صادر خواهد کرد یا چنانچه هر دو طرف تقاضا کنند شرایط حل و فصل اختلاف را در رأیی مرضی‌الطرفین درج خواهد نمود. دیوان داوری ملزم به ارائه دلایل صدور چنین رأیی نیست.

۲-۳۱- هرگاه پیش از صدور رأی، ادامه رسیدگی داوری به دلایلی به‌جز دلیل مذکور در بند ۱ فوق، غیرضروری یا غیرممکن شود، دیوان داوری پس از مشورت با مرکز باید طرفها را از قصد خویش مبنی بر صدور دستور ختم رسیدگی مطلع سازد. دیوان داوری اختیار صدور چنین دستوری را دارد مگر اینکه یکی از طرفها به دلایل موجه با صدور چنین دستوری مخالفت کند.

۳-۳۱- نسخه‌هایی از دستور ختم جریان رسیدگی داوری یا رأی مرضی‌الطرفین که به امضای داوران رسیده است باید توسط دیوان داوری به طرفها ابلاغ شود. در هر دو مورد، مقررات بندهای ۲ و ۴ الی ۹ ماده ۲۹ اعمال خواهد شد.

### ماده ۳۲- تفسیر رأی

۱-۳۲- هریک از طرفها می‌تواند ظرف سی (۳۰) روز پس از تاریخ دریافت رأی با اطلاع به طرف دیگر، از دیوان داوری درخواست کند که تفسیری از رأی صادره ارائه دهد.

۲-۳۲- تفسیر مزبور باید ظرف چهل و پنج (۴۵) روز از تاریخ دریافت درخواست، ارائه شود. این تفسیر بخشی از رأی بوده و مقررات بندهای ۲ الی ۹ ماده ۲۹ در مورد آن اعمال خواهد شد.

### ماده ۳۳- تصحیح رأی

۱-۳۳- هریک از طرفها می‌تواند ضمن اطلاع به طرف دیگر، ظرف سی (۳۰) روز از تاریخ دریافت رأی، از دیوان داوری درخواست نماید که هرگونه اشتباه در محاسبه، هرگونه غلط انشائی و املائی یا اشتباهاتی از این قبیل را تصحیح کند. دیوان داوری می‌تواند ظرف سی (۳۰) روز از ابلاغ رأی به ابتکار خود چنین تصحیحاتی را به عمل آورد.

۲-۳۳- این‌گونه تصحیحات باید کتبی بوده و بندهای ۲ الی ۹ ماده ۲۹ در مورد آنها اعمال خواهد شد.

#### ماده ۳۴- رأی تکمیلی

۱-۳۴- هریک از طرفها می‌تواند ضمن اطلاع به طرف دیگر ظرف سی (۳۰) روز از تاریخ دریافت رأی از دیوان دآوری تقاضا کند که در مورد آن دسته از دعوی که در جریان رسیدگی دآوری اقامه شده ولی در رأی ذکری از آنها به میان نیامده رأی تکمیلی صادر نماید.

۲-۳۴- چنانچه دیوان دآوری تقاضای صدور رأی تکمیلی را موجه تشخیص دهد و به این نتیجه برسد که رأی قبلی را می‌توان بدون نیاز به تشکیل جلسات استماع اضافی یا ارائه مستندات دیگر با صدور رأی تکمیلی در مورد آن ادعاها تصحیح کرد، ظرف شصت (۶۰) روز از دریافت تقاضا، رأی خود را تکمیل خواهد کرد.

۳-۳۴- به‌هنگام صدور رأی تکمیلی، مقررات بندهای ۲ الی ۹ ماده ۲۹ اعمال خواهد شد.

#### بخش پنجم: هزینه‌ها

#### ماده ۳۵- تصمیم در مورد هزینه‌های دآوری

۱-۳۵- دیوان دآوری باید در رأی خود علاوه بر رسیدگی به ماهیت دعوی، هزینه‌های دآوری را تعیین کند و در این مورد که کدام یک از طرفین باید هزینه‌ها را بپردازد یا در مورد سهم هر طرف در پرداخت هزینه‌های دآوری تصمیم‌گیری کند.

۲-۳۵- اصولاً پرداخت هزینه‌های دآوری بر عهده طرف ناموفق خواهد بود. با این حال دیوان دآوری می‌تواند چنین هزینه‌هایی را بین طرفها تسهیم کند مشروط بر اینکه با در نظر گرفتن اوضاع و احوال قضیه این سهمیه‌بندی را معقول تشخیص دهد.

۳-۳۵- هزینه‌های دآوری شامل حق الزحمه داوران و هزینه‌های اداری که برطبق ضوابط «الف» و «ب» این قواعد توسط مرکز معین شده است و مخارج داوران و حق الزحمه کارشناسان در صورتی که چنین مخارجی وجود داشته باشد و همچنین هزینه‌های معقول حقوقی تحمیل شده بر طرفین خواهد بود.

۳۵-۴- مرکز می‌تواند حق الزحمه داوران را به مبلغی بیشتر یا کمتر از آنچه که از اعمال ضمیمه «ب» این قواعد حاصل می‌شود، تعیین کند مشروط بر اینکه این امر با توجه به اوضاع و احوال استثنائی قضیه قابل توجیه باشد.

۳۵-۵- هرگاه دیوان داوری قرار می‌مبنی بر ختم جریان داوری یا رأی مرضی‌الطرفین صادر کند، باید هزینه‌های داوری مذکور در بند یک ماده ۳۵ را در متن همان قرار یا رأی تعیین نماید.

۳۵-۶- مرکز یا دیوان داوری بابت تفسیر، تصحیح و تکمیل رأی خود برطبق مواد ۳۲ الی ۳۴ هیچ‌گونه حق الزحمه اضافی دریافت نخواهد کرد.

### ماده ۳۶- تودیع هزینه‌ها

۳۶-۱- مرکز می‌تواند قبل از تشکیل دیوان داوری از طرفها بخواهد که به‌طور مساوی مبلغی را بابت پیش پرداخت هزینه‌های مذکور در بند ۳ ماده ۳۵ تودیع کنند.

۳۶-۲- هنگامی که در برابر ادعاهای یک طرف، ادعاهای متقابل نیز مطرح شده باشند، مرکز می‌تواند به تقاضای هریک از طرفین پیش پرداخت‌های جداگانه‌ای برای هزینه‌های ادعاها و ادعاهای متقابل تعیین کند.

۳۶-۳- مرکز می‌تواند در طول جریان رسیدگی داوری، از طرفها تقاضا کند که پیش پرداختهای بیشتری را تودیع نمایند.

۳۶-۴- هرگاه ودیعه‌های مقرر ظرف سی (۳۰) روز پس از دریافت درخواست به‌طور کامل پرداخت نگردد، مرکز باید مراتب را به اطلاع طرفها برساند تا یک طرف یا دیگری مبلغ مورد نظر را پرداخت کند. چنانچه این پرداخت انجام نشود، مرکز می‌تواند بسته به مورد، دستور تعلیق یا ختم جریان داوری را در خصوص ادعاها و یا ادعاهای متقابل صادر کند.

۳۶-۵- هرگاه یکی از طرفها ادعایی مبنی بر حق تهاوتر در مورد ادعاها یا ادعاهای متقابل مطرح کند، مرکز این ادعا را در موقع تعیین پیش پرداخت مربوط به تأمین هزینه‌های داوری تا حدی که ممکن است دیوان داوری را ملزم کند که موضوعات اضافی را مورد ملاحظه قرار دهد به همان نحوی که در مورد یک ادعای جداگانه عمل می‌شود، مورد توجه قرار خواهد داد.

۳۶-۶- مرکز پس از صدور رأی باید صورتحسابی از وجوه تودیع شده دریافتی را به طرفها بدهد و هرگونه مبلغ باقیمانده را در صورتی که وجود داشته باشد، به آنها مسترد کند.

## ضمیمه « الف » - حق التبت و هزینه‌های اداری

- ۱- حق التبت: پانصد (۵۰۰) یورو
- ۲- هزینه‌های اداری

مبلغ مورد اختلاف (به یورو) تا ۵۰,۰۰۰	۳ درصد که حداقل آن ۵۰۰ یورو می‌باشد.
از ۵۰,۰۰۱ الی ۱۰۰,۰۰۰	۱,۵۰۰ + ۲٪ مازاد ۵۰,۰۰۰
از ۱۰۰,۰۰۱ الی ۵۰۰,۰۰۰	۲,۵۰۰ + ۱٪ مازاد ۱۰۰,۰۰۰
از ۵۰۰,۰۰۱ الی ۱,۰۰۰,۰۰۰	۶,۵۰۰ + هشتاد صدم درصد مازاد ۵۰۰,۰۰۰
از ۱,۰۰۰,۰۰۱ الی ۲,۰۰۰,۰۰۰	۱۰,۵۰۰ + چهل صدم درصد مازاد ۱,۰۰۰,۰۰۰
از ۲,۰۰۰,۰۰۱ الی ۵,۰۰۰,۰۰۰	۱۴,۵۰۰ + پانزده صدم درصد مازاد ۲,۰۰۰,۰۰۰
بیش از ۵,۰۰۰,۰۰۰	۱۹,۰۰۰ + ده صدم درصد مازاد ۵,۰۰۰,۰۰۰

که حداکثر آن ۶۰,۰۰۰ یورو می‌باشد.

## ضمیمه « ب » - حق الزحمه داور

### جدول حق الزحمه برای یک داور

مبلغ مورد اختلاف	حداقل	حداکثر
تا ۵۰,۰۰۰	۱,۰۰۰	۱۱٪
از ۵۰,۰۰۰ الی ۱۰۰,۰۰۰	۲٪	۷ / ۰۰٪
از ۱۰۰,۰۰۱ الی ۵۰۰,۰۰۰	۱٪	۴ / ۰۰٪
از ۵۰۰,۰۰۱ الی ۱,۰۰۰,۰۰۰	۰ / ۷۵٪	۲ / ۵۰٪
از ۱,۰۰۰,۰۰۱ الی ۵,۰۰۰,۰۰۰	۰ / ۵۰٪	۱ / ۰۰٪
از ۵,۰۰۰,۰۰۱ الی ۱۰,۰۰۰,۰۰۰	۰ / ۱۰٪	۰ / ۵۰٪
از ۱۰,۰۰۰,۰۰۱ الی ۵۰,۰۰۰,۰۰۰	۰ / ۰۵٪	۰ / ۱۵٪
از ۵۰,۰۰۰,۰۰۱ الی ۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۰ / ۰۳٪	۰ / ۱۰٪
بیش از ۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۰ / ۰۱٪	۰ / ۰۵٪



## مرکز منطقه‌ای داوری تهران

### مقررات داخلی

#### ماده ۱- اهداف

مرکز منطقه‌ای داوری تهران (که از این پس «مرکز» نامیده می‌شود) به موجب موافقتنامه مورخ ۳ مه ۱۹۹۷ بین جمهوری اسلامی ایران و سازمان مشورتی حقوقی آسیایی - آفریقایی (از این پس موافقتنامه) و (سازمان مزبور نیز از این به بعد AALCO نامیده می‌شود) تأسیس گردیده و اهداف آن به شرح ذیل می‌باشد:

- ۱- برگزاری داوری تحت نظارت مرکز؛
- ۲- تشویق و توسعه داوری تجاری بین‌المللی در منطقه؛
- ۳- هماهنگی فعالیتهای مؤسسات داوری موجود در منطقه و کمک به آنها؛
- ۴- کمک به داوری‌های خاص از جمله عمل به‌عنوان مقام ناصب بویژه در داوری‌هایی که طبق قواعد آنسیترال انجام می‌شود؛
- ۵- کمک به اجرای آرای داوری؛
- ۶- کمک در حل و فصل اختلافات.

#### ماده ۲- مدیریت مرکز

- ۱-۲- مرکز توسط یک مدیر که برطبق موافقتنامه انتخاب می‌گردد اداره می‌شود.
- ۲-۲- مدیر مرکز کلیه اختیارات لازم برای اعمال قواعد داوری و مقررات داخلی را دارد. بدین منظور یک دبیرخانه به وی در انجام وظایفش کمک می‌کند.
- ۳-۲- مدیر مرکز باید قواعد داوری و مقررات داخلی را با استقلال و بی‌طرفی اجراء کند و در مورد تمامی مسائل مربوط به اجرای قواعد داوری و بویژه مواد ۹، ۱۰ و ۱۱ آن و نیز سایر مسائل مذکور در مقررات داخلی با هیأت داوری مشورت کند.
- ۴-۲- در مورد جرح داور براساس بند هفت ماده ۱۰ قواعد داوری کمیته‌ای مرکب از سه نفر از اعضای هیأت داوری تصمیم‌گیری خواهد نمود. اعضای کمیته توسط مدیر مرکز انتخاب خواهند شد. اعضای کمیته مستقل از طرفهای دعوی و داوران مربوطه خواهند بود.

### ماده ۳- هیأت داوری

- ۱-۳ هیأت داوری از حقوقدانان مجرب و خوشنامی که در داوری‌های بین‌المللی از تجربه کافی برخوردار می‌باشند، تشکیل می‌شود.
- ۲-۳ اعضای هیأت داوری توسط مدیر مرکز پس از مشورت با دبیرکل سازمان مشورتی حقوقی آسیایی - آفریقایی انتخاب می‌شوند. تا یک سوم اعضای هیأت داوری را می‌توان از میان اتباع کشورهای غیر عضو سازمان مشورتی حقوقی آسیایی - آفریقایی انتخاب نمود.
- ۳-۳ اعضای کمیته برای مدت ۳ سال انتخاب خواهند شد. چنانچه عضوی استعفا دهد و یا نتواند وظایف خود را انجام دهد، جانشین وی برطبق بند فوق‌الذکر برای مدت باقیمانده انتخاب خواهد شد.

### ماده ۴- محرمانه بودن

- ۱-۴ مدیر مرکز، اعضای دبیرخانه و اعضای هیأت داوری ماهیت محرمانه کار مرکز و اسناد تسلیم شده توسط طرفها یا داوران در ارتباط با دعاوی که تحت نظارت مرکز رسیدگی می‌شوند را رعایت خواهند نمود. آنها بویژه باید از افشای هرگونه اطلاعات یا مدرکی که در ارتباط با انجام وظایفشان برطبق قواعد داوری حاضر یا مقررات داخلی در اختیار آنها گذارده شده خودداری کنند.
- ۲-۴ مرکز به‌منظور تشویق و ترویج داوری بین‌المللی می‌تواند با رضایت طرفین متن کامل آرا یا گزیده‌ای از آنها را پس از حذف اسامی و هرگونه اطلاعاتی که موجب شناسایی هویت طرفها شود، منتشر نماید. اسرار تجاری نیز در صورت انتشار آرا حذف خواهند شد.

### ماده ۵- مشارکت اعضای مرکز در داوری

- ۱-۵ مدیر مرکز و اعضای دبیرخانه نباید به‌عنوان داور یا مشاور در دعاوی که به مرکز ارجاع شده عمل نمایند.
- ۲-۵ مرکز نباید اعضای هیأت داوری را به‌عنوان داور منصوب کند.
- ۳-۵ در عین حال اعضای هیأت داوری می‌توانند به‌عنوان مشاور یا داور توسط هریک از طرفها انتخاب شوند. در این صورت و اکثراً هنگامی که یک عضو هیأت داوری تحت هر عنوانی

در داوری مطروحه نزد مرکز دخالت دارد، باید فوراً دخالت خود را به اطلاع مدیر مرکز برساند و از شرکت در مذاکرات یا مشارکت در ارائه توصیه‌های هیأت داوری در مورد داوری مزبور خودداری نماید. وی به‌علاوه باید از شرکت در جلسات هیأت داوری در هر زمان که موضوعات مرتبط با داوریهای مزبور مورد بحث قرار می‌گیرد خودداری کند و نباید هیچ‌گونه مدارک یا اطلاعات مربوط به داوری مزبور را دریافت کند.

#### **ماده ۶- اصلاح قواعد داوری**

در صورت ضرورت، مدیر مرکز می‌تواند پس از مشورت با هیأت داوری، اصلاحاتی را در قواعد داوری یا مقررات داخلی پیشنهاد نماید. اصلاحات مزبور باید به دبیرکل سازمان مشورتی حقوقی آسیایی- آفریقایی ارائه و بعد از تأیید وی به مرحله اجرا در خواهد آمد.

#### **ماده ۷- سایر قواعد**

مدیر مرکز می‌تواند با مشورت هیأت داوری و دبیرکل سازمان مشورتی حقوقی آسیایی- آفریقایی قواعدی را برای سایر روشهای حل و فصل اختلاف تهیه کند.

## سازمان مشورتی حقوقی آسیایی- آفریقایی

### *ASIAN-AFRICAN LEGAL CONSULTATIVE ORGANIZATION* (AALCO)

«سازمان مشورتی حقوقی آسیایی- آفریقایی» که در اصل به نام «کمیته مشورتی حقوقی آسیایی- آفریقایی» شناخته می‌شد، در ۱۵ نوامبر ۱۹۵۶ توسط هفت کشور آسیایی یعنی برمه، سیلان، هندوستان، اندونزی، عراق، ژاپن و جمهوری متحده عربی تشکیل شد. متعاقباً در آوریل ۱۹۵۸ به منظور مشارکت کشورهای قاره آفریقا در آن به نام «کمیته مشورتی حقوقی آسیایی- آفریقایی» تغییر یافت. در سال ۲۰۰۰، نام کمیته به «سازمان مشورتی حقوقی آسیایی- آفریقایی» (AALCO) تغییر یافت.

سازمان مشورتی حقوقی آسیایی- آفریقایی در سال ۲۰۰۵، ۴۷ عضو داشت که تقریباً متشکل از تمام کشورهای بزرگ آسیایی و آفریقایی بود. این کشورها عبارتند از: جمهوری عربی مصر، بحرین، بنگلادش، برونی، دارالسلام، بوتسوانا، قبرس، جمهوری دموکراتیک خلق کره، گامبیا، غنا، هندوستان، اندونزی، عراق، جمهوری اسلامی ایران، ژاپن، اردن، کنیا، کویت، کامرون، لبنان، لیبی، مالزی، موریتس، مغولستان، میانمار، نپال، نیجریه، عمان، پاکستان، جمهوری خلق چین، فیلیپین، قطر، جمهوری کره، عربستان سعودی، سنگال، سیرالئون، سنگاپور، سومالی، آفریقای جنوبی، سریلانکا، دولت فلسطین، سودان، سوریه، تانزانیا، تایلند، ترکیه، اوگاندا، امارات متحده عربی و جمهوری یمن. استرالیا و نیوزیلند نیز به عنوان ناظر دائمی می‌باشند.







































































